

Ked' rozkvitne biela ruža

♩=120

Ked' roz-kvit - ne bie - la ru - ža, tre - ba ju
 ked' má diev - ča dvad-sať rôč - kov, tre - ba ju

tr - hať.
 vy - dať. A ja,

a ja dvad-sať rôč - kov mám, ja sa,

ja sa eš - te ne - vy - dám, ja mám mi - lé -

ho na voj - ne, ja ho ča - kať mám.

2. Mesiac vyšiel, aj hviezdičky jasne svietili,
 keď sme sa my s mojím milým spolu lúčili.
 [:A môj, a môj milý pri mne stál,
 smutne, smutne na mňa pozeral,
 nebuď smutná, buď veselá, tak mi povedal.:]

3. V Tvrdošíne na stanici vlaky pískajú,
už ma s mojím najmilejším rozlúčiť majú.
[:Ach, tá, ach, tá láska taká je,
tá má, tá má silné korene,
nemôžeme sa milovať, len potajomne.:]
4. Prečo by som neplakala, keď mám tušenie,
že tá naša verná láska je len mámenie.
[:A tá, a tá láska taká je,
tá má, tá má silné korene,
budeme sa my milovať len potajomne.:]